వైకుంఠపాళి

కంచుమర్తి వెంకటేశ్వరరావు

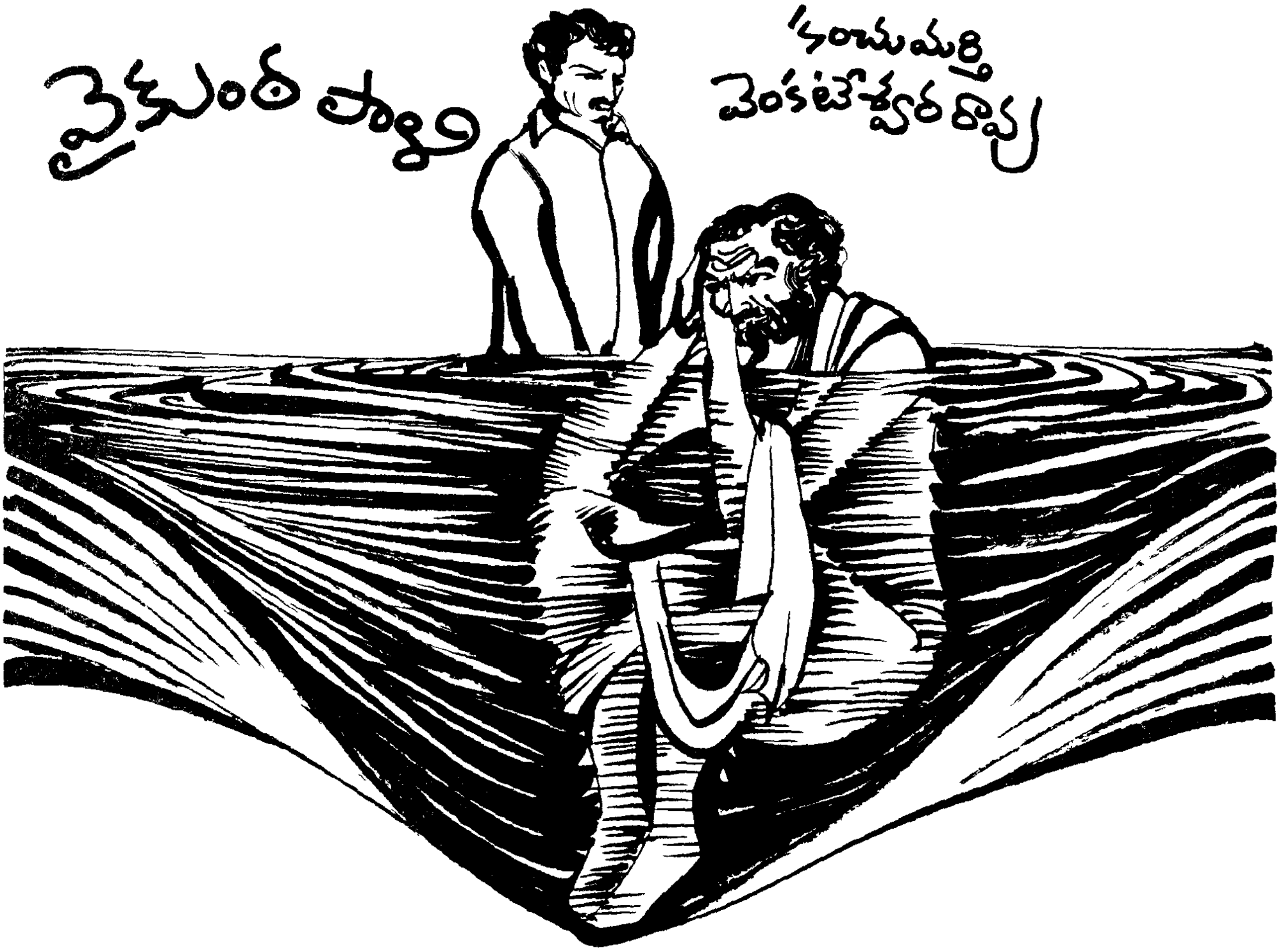

ఆఖరి బస్సు నన్ను అడవిలాంటి ఊరిలో దింపేసి కాస్తంత దుమ్ముకూడా నా మొఖాన కొట్టి గతుకుల రోడ్డు మీద ఊగిసలాడుతూ వెళ్ళిపోయింది చుట్టూ చీకటి అంతా నిర్మానుష్యం ఈ చీకటిలో వెళ్ళ వలసిన చోటుకి వెళ్ళగలనా లేదా అనే భయం చిన్నగా కలిగింది చేతిలోని బేగ్ బరువు నా అవస్థకు తోడయింది బేగ్‌ను ఆ చేతికి ఈ చేతికి మార్చుకుంటూ అడుగులు వేయడం ప్రారంభించాను

చేతికున్న రేడియం వాచి చీకటిలో పన్నెండు గంటలు చూపించింది వాచిలో అలారం కూడా ఉంది నిశ్శబ్ద వాతవరణంలో పన్నెండు గంటలు సూచిస్తున్నట్లుగా అలారం కొట్టింది

''డాడీ కారు తీసుకు వెళ్ళండి''

బయలు దేరుతుంటె పెద్ద కొడుకు నవీన్ చెప్పినప్పుడు 'నేను వెళ్ళవలసిన చోటు పవిత్రమైంది నా కూడా అంతస్తు చూపడానికి కాదు' అని చెప్పి సిటీబస్ కూడా ఎక్కని నేను ఒక ప్రైవేటు బస్సులో ఇరుకు మనుష్యుల మధ్య నిలబడ్డానికి చోటు సంపాదించి మరీ ప్రయాణం సాగించాను

నేను వెళ్ళేది ఎక్కడికి ?

ఇరవై ఏళ్ళ క్రితం ఈ ఊరుతో, ఈ మనుష్యులతో బంధాలను త్రెంచుకుని నునుపుగా కనిపించే కొండలను ఎక్కడానికి సాహసం చేసి బయలుదేరాను నునువు కొండలు ఎక్కలేవు జారిపడతావు అని చెప్పారు కానీ ధైర్యంతో, మొండి పట్టుదలతో అడుగులు ముందుకు వేసుకుంటూ వెళ్ళాను విజయాన్ని నా చేతుల్లోకి తెచ్చుకున్నాను

ఈ విషయం చెప్పడానికి, ఆనాడు నన్ను ఆపడానికి ప్రయత్నించిన రాఘవ, నా ప్రియ మిత్రుడుకు నా విజయాన్ని చెప్పి వాడి చేత మెప్పు పొందాలని తపనతో ఈ ప్రయాణం

చిన్నప్పుడు ఈ ఊరులో రాఘవ, నేను ప్రాణ స్నేహితులం

మా తాతా తండ్రులు ఈ ఊరులో రాజాల్లా బ్రతికేవారు నా తరంకు వచ్చేసరికి ఐదెకరాల పొలం, ఇల్లు మిగిలింది ఇద్దరు పిల్లలుతో సంసారం జరిగిపోతుంది కానీ నా కిష్టం లేదు నేమా రాజాలా బ్రతకాలి నా పిల్లలు రాజఠీవిలో పెరగాలి అలా ఉండాలంటే ఈ పిడికెడు మెతుకులు చాలవు ఈ ఆలోచన నాలో కలగగానే పట్నం వెళ్ళి వ్యాపారం చెయ్యాలనే కోరిక ఏర్పడింది,

కానీ రాఘవ ఒక సామాన్య రైతు బిడ్డ చిన్నప్పటినుండి కష్టాలు, నష్టాలు ఎదుర్కొన్నవాడు జీవితాన్ని చిరు దశలోనే చదవడం మొదలు పెట్టినవాడు

''నీవు ఎన్నుకున్నదారి మంచిది కాదు అయినా ఈ రోజు నీకు ఏం తక్కువ ఉండటానికి ఇల్లుంది బ్రతకడానికి పొలం ఉంది అప్పుల బాధ లేదు నీ పిల్లలతో హాయిగా సుఖంగా ఉండడానికి ఈ మాత్రం చాలదా ''

''వీల్లేదు రాఘవా ఎందుకో అలా బ్రతకాలనిపించడం లేదు ఉన్నతంగా పెరగాలి ఈ ఆలోచన ఎందుకు కలిగిందో, ఈ ప్రయాణానికి ఎందుకు ముహూర్తం పెట్టానో చెప్పే స్థితిలో లేను ఈ మజిలీలో విజయం సాధించడానికే ప్రయత్నిస్తాను అలా నా ప్రయత్నంలో విజయం సాధిస్తే సంతోషించే వారిలో ప్రథముడివి నువ్వే ఒకవేళ ఓడిపోతే నువ్వు ఆదరించి బుజ్జగిస్తావనీ తెలుసు అందుకే బయలుదేరుతున్నాను నన్ను ఆపవద్దు ''

అని చెప్పి ఉన్న ఇల్లు, పొలంను అమ్మి చేతికందిన డబ్బుతో భార్యాపిల్లలతో, ఊరుతో పూర్తిగ బంధం త్రెంచుకుని పట్నం చేరాను ముందు ఒక అద్దె ఇల్లు సంపాదించి డబ్బును చేతో పట్టుకుని ఏ వ్యాపారం చెయ్యాలా అనే ప్రయత్నంలో పడ్డాను నా ప్రయత్నానికి

మొదటి మెట్టుగా ఒక వడ్డీ వ్యాపారస్తుని దగ్గర మరి కొంత డబ్బు తీసుకుని ఫ్యాన్సీ స్టోరు ప్రారంభించాను నా కృషికి అదృష్టం తోడయింది అది రాణించింది సంవత్సరం తిరిగేలోగా ఫ్యాన్సీ స్టోరు పెద్దదయింది చిన్న ఇల్లు కట్టాను పిల్లలు చదువుతున్నారు ఐదు సంవత్సరాల్లో ఆ ఊర్లో ఫ్యాన్సీస్టోరుతోపాటు రెండు బట్టల షాపులు పిల్లలు పెరిగారు

పది సంవత్సరాలకు ఒక ప్రైవేటు కంపెనీలో వాటాదారునిగ చేరాను చిన్న ఇల్లు బంగళాగా మారింది పెద్దబ్బాయి నవీన్ ఇంజనీయరు రెండోవాడు చదువుమీద శ్రద్ధలేక నాతో వ్యాపారంలోకి దిగేడు

ఇప్పుడు ఊర్లో లైన్స్‌క్లబ్ ప్రెసిడెంటుని మర్చంట్స్ అసోసియేషన్‌కు అధ్యక్షుడిని

ఇంతటి ఉన్నత స్థితికి చేరుకున్నాను ఎప్పటికప్పుడు అనుకునేవాడిని రాఘవ దగ్గరకు వెళ్ళాలని, నా విజయాన్ని చెప్పాలని అయితే వ్యాపారంలో ప్రతి నిముషం లెక్కించే నాకు టైము దొరికేది కాదు అంతా బిజీ ఈ మధ్యనే విదేశాలకు వెళ్ళి వచ్చాను

ఇన్నాళ్ళకు రెండ్రోజులు విశ్రాంతి దొరికింది

రాఘవ దగ్గరకు వెళ్ళడానికి తీరికయింది

ఆలోచిస్తుంటె దూరం తగ్గిపోయింది ఇరవైఏళ్ళక్రితం స్మృతిపథంలోంచి తీసేసిన జాడలు గుర్తుకొచ్చాయి అదే ఇల్లు అయితే పెంకుటిల్లు స్థానంలో డాబా వచ్చిందంతే రాఘవ కొడుకులు, కోడళ్ళు, మనవళ్ళతో ఉండి ఉంటాడు

వరండాలో లైటు వెలుగుతుంది

బేగ్‌ను అరుగుమీద ఉంచి తలుపు తట్టాను

తలుపులు తెరచుకున్నాయి

గుండె అరలు విచ్చుకున్నాయి

ఎదురుగా రాఘవ

వార్ధక్యపు ఛాయలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి, తల నెరసింది ముడతలపడ్డ శరీరం

వైకుంఠపాళి

కప్పతూ పంచె లాల్చీ కళ్ళద్దాలు తగ్గిన చూపుకు సాక్ష్యాలంటున్నాయి

"ఎవరూ " అని కళ్ళద్దాలు సరిచేసుకుని మవ్వా అన్నాడు రాఘవ ఆ పిలుపులో ఎంత సంతోషం

'నేనే రాఘవా '

రాఘవ నన్ను అమాంతం కౌగిలించుకున్నాడు

"ఒరేయ్ చూపు తగ్గినా నా కళ్ళు నిన్ను గుర్తుపట్టాయిరా "

రాఘవ బేగ్‌ను అందుకుని లోపలకు నడిచాడు రాఘవతో లోపలకు వెళ్ళాను

"ఒరేయ్ నువ్వింకా కుర్రాడిలాగే ఉన్నావురా "

రాఘవ మాటలకు నవ్వేను ఖరీదైన బట్టలు, ఆహారం నా వయసును దాస్తున్నాయి

ఎదురెదురుగా కూర్చున్నాం రాఘవ ఏదో మాట్లాడుతున్నాడు నేను మాత్రం ఇల్లంతటిని పరిశీలిస్తున్నాను గదులన్నిటిలోను లైట్లు వెలుగుతున్నాయిగాని ఎవరూ బయటకు వచ్చిన జాడలేవీ కనిపించడంలేదు

"మాటల్లో అడగడం మరచిపోయాను భోజనం చేసావా లేదా చేయకపోతే చెప్పు రెండు నిముషాల్లో సిద్ధం చేస్తాను "

నిజంగా భోజనం చేయలేదు అయితే అర్ధరాత్రివేళ రాఘవకు ఇబ్బంది పెట్టడం ఎందుకనుకున్నా వాడిదగ్గర అబద్ధం చెప్పడం ఇష్టంలేక భోజనం చేయలేదనే చెప్పాను

రాఘవ గబగబ వంట గదిలోకి వెళ్ళాడు

నాకంతా ఆశ్చర్యంగా ఉంది ఇంట్లో ఎవరూ లేరా ఆ ఇంట్లో నాకున్న చనువుచేత ప్రతి గది దగ్గరకు వెళ్ళి తొంగిచూసాను ప్రతి గదిలో మంచాలు, కుర్చీలు ఉన్నాయిగానీ ఎవరూ లేరు వంట గది దగ్గరకు వెళ్ళాను రాఘవ ఎసరులో బియ్యం వేస్తున్నాడు రాఘవనే కళ్ళార్పకుండా చూస్తూ నిలబడ్డాను

"ఏరా ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉందేమిటిరా " నెమ్మదిగా అడిగాను

రాఘవ నవ్వాడు పెదవులపై కృత్రిమంగా నిలిచిన నవ్వది

వంటయింతర్వాత భోజనం వడ్డించాడు నేను తింటుంటె తృప్తిగా చూస్తున్నాడు రాఘవ

భోజనం అయ్యేక గదిలోకి వచ్చి కూర్చున్నాం

"ఏరా అందరూ ఏమయ్యారు "

"ఎవరు ఉంటారు రెక్కలు వచ్చిం తర్వాత పిల్లలు ఎగిరిపోయారు జీవితాంతం తోడుగ ఉండే భార్య మధ్యలోనే ఆయుస్సు అయిపోయి నన్ను ఒంటరిగ విడిచి పరలోకానికి వెళ్ళిపోయింది "

రాఘవ కళ్ళల్లో నీళ్ళు

రాఘవ ఏ స్థితిలో ఉన్నాడో ఆ రెండు మాటలతో తెలిసిపోయింది నాకు

"పెద్దాడు ఎమ్మె చదివి లెక్చరరు ఉద్యోగం సంపాదించి ఈ ఊరు మునసబు కూతురును ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నాడు ఇల్లరికం షరతు మీద పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నాడు వెళ్ళిపోయాడు రెండోవాడు డిగ్రి పాసయి పై ఊర్లో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు మూడోవాడు ఈ ఊర్లోనే మరో ఇంటిలో ఉంటూ వ్యవసాయం చేసుకుంటున్నాడు ఎవరి దారి వారు చూసుకున్నారు పెళ్ళికాక ముందు ఎలా ఒంటరిగా ఉన్నానో ఇప్పుడూ అలాగే ఉన్నాను మధ్య వచ్చిన వాళ్ళు మధ్యలోనే వెళ్ళిపోయారు "

ఊర్లోనే ఉంటూ తండ్రిని ఒంటరిగా వదిలేసారు కొడుకులు ఎందుకిలా జరిగింది అదే అడిగాను రాఘవ సమాధానం చెప్పకుండా చాలా టైమయింది పడుకొమ్మని చెప్పి మంచంవేసి తనూ పడుకున్నాడు

నేనెందుకు వచ్చాను నా విజయాన్ని చెప్పి రాఘవ మెప్పు పొందాలని కానీ జీవితంలో పూర్తిగ ఓడిపోయి ఒంటరి జీవితం అనుభ

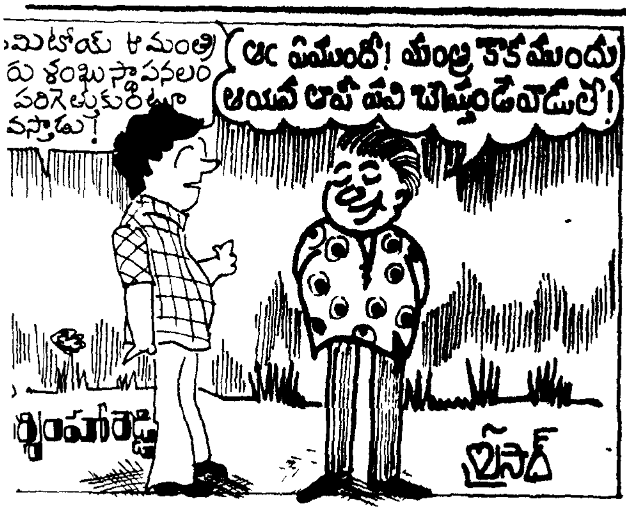

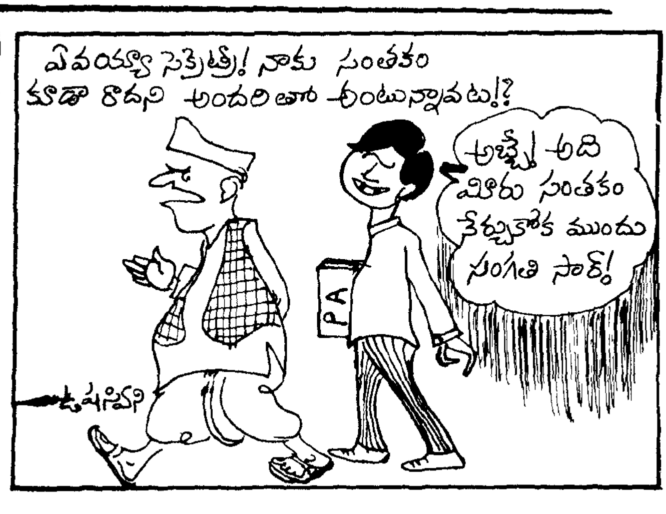

విస్తున్న రాఘవను చూసేసరికి నా ఆనందమంతా నీరుగారి పోయింది.

రాఘవ నిద్రపోయాడు. నాకు నిద్ర కరువయింది. మంచం మీంచిలేచి ఒక్కొక్క గదిలోకి వెళ్ళాను. ఒక గదిలో టేబిలు మీద చిందర వందరగా పడి ఉన్న ఉత్తరాలు నా కంట పడ్డాయి. పరాయి వాళ్ళ లెటర్సు చదవకూడదని తెలిసినా రాఘవ గురించి పూర్తిగ తెలుసుకోవాలన్న ఉద్దేశ్యంతో వాటిని చేతుల్లోకి తీసుకున్నాను.

కొడుకులు వ్రాసిన ఉత్తరాలవి.

ఒక్కొక్క ఉత్తరం చదువుతుంటె నా గుండె బరువయింది. నాకే ఇంత బాధనిపిస్తుందే రాఘవ ఎంతగా కుమిలిపోయాడో ...

పిల్లల చదువులకని చాలా పొలం అమ్మేసాడు. ఉన్న పొలంను తన వాటా అంటూ మూడో కొడుకు చేజిక్కించుకున్నాడు. ఉద్యోగాలు చేస్తున్న కొడుకులు తల్లి పోగానే ఉన్న ఇల్లు అమ్మేసి తమ దగ్గరకు వచ్చేయమంటున్నారు. వాళ్ళకు కావలసింది తండ్రికాదు...ఆస్తి ... ఇంకా ఏం మిగులుంది ?

టేబిలంతా వెదికాను. మరో విషయం తెలిసింది. ఇంటి మీద చాలా అప్పులున్నాయి.

నా కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి.

రాఘవ ఏ స్థితిలో ఉన్నాడు ?

కొడుకులను తన ఆశయాలమేరకు చదివించి ఉన్నత స్థితికి తీసుకొచ్చాడు. కొడుకులు తనను ఉద్ధరిస్తారన్న ఆశతో తన కున్న దంతటినీ ధారపోసి పెంచాడు. కానీ వాళ్ళేం చేసారు ? డబ్బు వ్యామోహంతో అంతా దోచి తండ్రిని ఏకాకిని చేసి ఎవరి దారంట వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

తనే దారి కోసం పరుగులు తీస్తానంటే వద్దని చెప్పి హితవు చేసిన రాఘవ ఎక్కడున్నాడు ? ఉన్నదాంతో సుఖంగా ఉండమని, దాంట్లోనే సంతృప్తి ఉందని చెప్పిన రాఘవ ఏ ఆశయంతో కుటుంబాన్ని నెట్టుకొచ్చాడో చివరకు ఏ స్థితికి దిగజారిపోయాడోచూస్తుంటే ఈ సమాజంలో ఉన్నత స్థాయికి చేరుకోడానికి పరుగులు తీయడంలో తప్పులేదనిపిస్తుంది. ఈ పరుగులో గెలిచినా... ఓడినా... అన్న పట్టుదలే విజయానికే దారి తీసింది.

ఈ విషయం ఈ స్థితిలో రాఘవకు చెప్పగలడాతను. చెప్పితే దెప్పిపొడిచినట్లుంటుంది. అయితే తన కర్తవ్యం ఏమిటి ? రాఘవకు సహాయం చెయ్యడమే.

బేగ్‌లోంచి డబ్బుతీసి టేబిల్లో ఉంచాను.

''రాఘవా... ఆ రోజు నేను ఈ ఊరు విడిచి వెడతానంటే ఆపడానికి ఎంతో ప్రయత్నించావు. నిజంగా నీ మాట విని ఆరోజు ఆగితే నేను కూడా నీ స్థితిలో ఉండేవాడిని. ఏంసాధించేవాడిని. ఈ రోజు సంఘంలో నేను ఉన్నత స్థితిలో ఉన్నాను. ఏ ఆశయంమేర నువ్వు ఉన్న

నవ్యసాహితీ సమితి ఆధ్వర్యంలో ఇటీవల బందరులో జరిగిన కవయిత్రుల సమ్మేళనంలో
అధ్యక్షోపన్యాసం యిస్తున్న కుమారి వాసిరెడ్డి సీతాదేవి. మంగళగిరి ప్రమీలాదేవి,
సి. వేదవతి, శాసనసభ్యురాలు శ్రీమతి నన్నపనేని రాజకుమారి,
డి. సుజాతాదేవిగార్లని కూడా చిత్రంలో చూడవచ్చు.

దాంతో సుఖంగా ఉండాలని కోరుకున్నావో ఆ సుఖం నీకు ఎంతవరకు ఫలించింది. కొడుకులు అన్యాయం చేసారు...అప్పుల పాలయ్యావు.

రాఘవా... ఇరవై ఏళ్ళ తర్వాత నేను నీ దగ్గరకు ఎందుకు వచ్చానో తెలుసా... నా విజయాన్ని నీకుచెప్పి నువ్వు సంతోషిస్తావని, నీ అభినందనలు అందుకుందామనీ వచ్చాను. కానీ నువ్వు ఏ స్థితిలో ఉన్నావో, ఎలా ఉన్నావో చూసేసరికి నా గెలుపును మరచిపోయాను. నీకు సహాయంచేసి నిన్నొక ఒడ్డుకు తీసుకురావడమే మిత్రుడిగా నా కర్తవ్యం. అయితే వ్యక్తిత్వమున్న మనిషివి. ఎవరి దయా దాక్షిణ్యాలు ఆశించవు. అందుకే ఈ డబ్బును నీ చేతికి ఇవ్వలేక టేబిల్లో ఉంచుతున్నాను. నన్ను అపార్థం చేసుకోకుండా ఈ డబ్బు తీసుకుని అప్పులు తీర్చు. నువ్వు ఏ సమయంలో వచ్చినా నా గుండెల్లో దాచుకుంటాను. నువ్వు ఈ వయసులో ఏ ప్రేమకోసం తపిస్తున్నావో ఆ ప్రేమను నేనూ, నా భార్యా పిల్లలు నీకు అందిస్తారు. నన్ను అర్థం చేసుకుంటావని ఆశిస్తున్నాను.''

రాసిన కాగితాన్ని డబ్బు దగ్గరఉంచి తేలిక పడిన హృదయంతో గదిలోంచి బయటకు వచ్చాను.

ఏ తెల్లవారు జామునో నిద్ర పట్టింది.

మర్నాడు సాయంత్రంవరకు ఉండి వెళతానని చెప్పాను.

బస్సు ఎక్కుతున్నప్పుడు రాఘవను చూసాను.

కండువాతో కన్నీటిని తుడుచుకుంటున్నాడు రాఘవ.

బస్సు కనుమరుగయ్యేవరకు రోడ్డుమీద

స్పృహ

నేను నా జీవితానికి రాజీనామా ఇచ్చి
మరణం వైపు ప్రయాణిస్తుండగా
ఎవరో పిలిచినట్లయింది
వెనక్కితిరిగి చూసాను
శూన్యం నన్ను పలకరించింది–
లోకం –
క్రీనీడల పాన్పు మీద
నగ్నంగా నిద్రపోతోంది–
సంఘం–
రాజ(కీయ) భోగాల్లో మత్తెక్కి
నాసిరకం నినాదాలు ఆలాపిస్తూ
మానవజీవిత చరిత్రనే చెరుస్తోంది –
ఊపిరి లేని మూగజనం
వదనాల్లో వేదనలు మండి
అంతరాత్మాహుతి చేసుకొంటున్నారు –
నారి సజీవ సమాధుల్లో
వెలిగించిన దీపాల వెచ్చదనం
శీతలం కమ్మిన నా శ్వాసకోశంలోకి ప్రాకి
నన్ను బ్రతకమంటోంది– అందుకే
నా మరణాన్ని మరోసారి వాయిదా వేసుకుని
వయస్సును తిరగబడ్డ మనస్సుతో
సింపుకుని
తమస్సును చీల్చుకుంటు
ఉషస్సులోకి సాగిపోతున్నా
– ప్రేమ్‌జీవ్

ధర్మ పథం —

—బులుసు వేంకట రమణయ్య

కుంభకర్ణుని నిద్ర

మంచి పనికోసం ప్రయత్నంచేస్తే దైవం దానికి సహాయపడుతుంది దానిని ప్రజలు ఆమోదిస్తారు దురుద్దేశంతో ఎంత గొప్ప కృషి చేసినా దైవం అనుకూలించదు విపరీతమైన ఫలితం ఉండవచ్చు

రాక్షసులలో క్రూర స్వభావులు రావణ, కుంభకర్ణులు పరులను హింసించడమే వారి పరమ లక్ష్యం ముల్లోకాలకూ, వారంటే విపరీతమైన భయం వారిద్దరూ బ్రహ్మను గురించి మిక్కిలి ఘోరమైన తపస్సు చేశారు బ్రహ్మ ప్రత్యక్షంకాగా, రావణుడు, మనుష్యులు మినహా యితరులవల్ల తనకు మరణం కలుగు కూడదని వరం కోరగా, బ్రహ్మ ఆ వరాన్ని ఇచ్చాడు ఇక, కుంభకర్ణుడి వద్దకు వచ్చి వరం ఇవ్వడానికి సిద్ధపడ్డాడు

కుంభకర్ణుడు మిక్కిలి క్రూరుడు అతడు ప్రజలను హింసించడమే కాదు కొండ వలె ఉన్న ఆ స్థూలకాయుడు ఎందరినో మింగివేశాడు సహజంగా దయాహీనుడైన ఆ క్రూరుడు, తనకు నిర్దయత్వం కావాలనే కోరికతో తపస్సు చేశాడు అతని స్వభావాన్ని గ్రహించిన దేవతలు బ్రహ్మ వద్దకు పోయి "దేవా! మహాక్రూరుడైన యీ కుంభకర్ణునికి, వాడు కోరిన వరం యిస్తే యీ లోకాలనే మింగివేస్తాడు వాని బాధలు ఎవ్వరూ భరించలేరు నీవు వానిని మాయలో దింపి, వరం పేరిట— ఏదో— లోకానికి హాని కలగనిది యిచ్చి మమ్మల్ని కాపాడవలెను" అని ప్రార్థించారు బ్రహ్మ ఆలోచించి, సరస్వతీ దేవి వైపు చూచి "నీవు వాగ్దేవివి కదా! కుంభకర్ణుడి నాలుకపై నిలిచి, వాని సంకల్పానికి విరుద్ధంగా పలికేటట్లు చెయ్యి" అని అన్నాడు ఆమె "అట్లే" అని తల ఊపింది తర్వాత బ్రహ్మ కుంభకర్ణుడివద్దకు వచ్చి "నీ తపస్సునకు మెచ్చాను ఏమి కావాలో కోరుకో" అని అన్నాడు ఆ రాక్షసుడు "నిర్దయ"ను అడుగుదామని మనస్సులో అనుకున్నా, అడిగేటప్పుడు "నిద్ర"అనేమాట నోటినుండి బయటికి వచ్చింది బ్రహ్మ సంతోషంతో "సరే! ఆరు నెలలు నిద్రపో లేచి ఒక్కసారిగా అంత భోజనంచేసి, మర్నాటి నుండి మళ్లీ నిద్రపో" అని చెప్పి అంతర్ధానమైనాడు పని ముగించుకుని సరస్వతీదేవి కూడా వెళ్లిపోయింది ఆ పిదప కుంభకర్ణుడు తాను తప్పుగా అడిగినట్లు గ్రహించి నాలుక కరుచుకొన్నాడు మనం గట్టి ప్రయత్నం చేసినా, దైవం అనుకూలంగాలేనప్పుడు ఏం జేస్తా"మని అనుకున్నాడు ఇందులో దేవ మాయ ఉన్నదని ఊహించి వారిపైని ఎక్కువ పగ పూనినాడు ★

అలాగే నిలబడిఉన్న రాఘవను చూస్తూ అలాగే బస్సులో నిలబడిపోయాను

*　　　*　　　*

ఇంటికొచ్చిన రెండ్రోజులకు లెటర్‌పేడ్ కోసం బేగ్ తెరిచాను నా కళ్ళను నేనే నమ్మలేక పోయాను

రాఘవ టేబిల్లో ఉంచిన డబ్బు నా బేగ్‌లో ఉంది

ఒక లెటరు

గబ గబ చదివాను

"ఒరేయ్ నువ్వు గదిలోకి వెళ్ళి లెటర్లు చదవడం, నా గురించి చాలా సేపు నువ్వు బాధ పడడం, డబ్బును ఉంచడం అన్నీ గమనించాను మిత్రుడిగా నీవు నీ తాహతుకు తగినట్లుగా నన్ను ఆదుకోవడం సమంజసమే కానీ జీవితంలో పూర్తిగ ఓడిపోయి రేపో మాపో చావడానికి సిద్ధంగా ఉన్న నేను కష్టాలను దాటి మళ్ళీ బ్రతకాలనుకోవడం నాకిష్టంలేదు అందుకే నీ సహాయాన్ని తిరస్కరిస్తున్నాను

నువ్వు ఎందుకు వచ్చావో నాకు తెలుసు నువ్వు ప్రతి మెట్టు ఎక్కుతున్నప్పుడు సాధించే ప్రతి విజయం నాకు ఎప్పటికప్పుడు తెలుస్తూనే ఉంది ఎంతో గర్వపడేవాడిని

లెటరులో నువ్వు రాసినట్లు ఆరోజు నేను ఆపినప్పుడు నువ్వు ఆగిపోతే నాలాగే ఉండేవాడివి

వైకుంఠపాళి

ఏ ఆశయాలను నమ్ముకుని ఇలా ఉండిపోయానో అవే నన్ను కాటేసాయి ప్రతి మనిషి తనున్న స్థితి నుండి ముందుకు దూసుకపోవడమే సాహసం చెయ్యాలి ఈ విషయంలో నువ్వు గెలిచావు

ఒరేయ్ జీవితం వైకుంఠపాళి కష్టాల పాములు, సుఖాల నిచ్చెనలు ప్రతి మనిషికి ఎదురవుతాయి ఎత్తుమీద ఎత్తువేసి పాము నోట్లో పడకుండా నిచ్చెన ఎక్కడానికే ప్రయత్నించాలి

జీవితం ప్రారంభంలో నువ్వూ, నేనూ ఒక దగ్గర నుండే బయలుదేరాం కానీ నువ్వు ఒక్కొక్క గడి దాటుకుని గబగబ ముందుకు వెళ్ళిపోయావు నేను కష్టాలు దాటుకుని కొంత దూరం మాత్రమే వెళ్ళాను కొంత దూరం వెళ్ళేసరికి గడి దాటడమే కష్టమనిపించింది దాటినా సరిగ్గా పాము నోట్లో పడేవాడిని మళ్ళీ మొదలు అలాగే పడుతూ లేస్తూ, లేస్తూ పడుతూ నడుస్తున్నాను నువ్వు నిచ్చెన మీద నిచ్చెన ఎక్కుతూ పైకంటూ వెళ్ళిపోయావు నీ ధైర్యం, నీ పట్టుదలే నిన్ను అందలం ఎక్కించాయి

కొడుకులు అన్యాయం చేశారు అప్పుల పాలయ్యాను ఇల్లు మిగిలింది ఇంటిమీద అప్పులు రెండ్రోజుల్లో ఈ ఇల్లు నాది కాదు నాల్రోజుల క్రితమే కోర్టువారు నోటీసు పంపించారు వేలంకు ఇల్లును అమ్మేసి తను దగ్గరకు వచ్చేయమన్న కొడుకులు ఇల్లుకాస్త అప్పులవాళ్ళకు జప్తు చేయబడుతుందని తెలిసి నా గురించి పట్టించుకోవడం మానేసారు ఇల్లు వేలం వేయబడింతర్వాత ఎక్కడుంటాను బిక్షాందేహీ అంటూ కొడుకులను ఆశ్రయించలేను అందుకె వేలం వేయబడిన క్షణాలకు నన్ను నేను చంపుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను

నువ్వు ఈ ఊరు వచ్చావు మర్నాడే వేలం

బహుశా ఈ ఉత్తరం నీవు చదివేటప్పటికి నా ప్రాణాలు అనంతవాయువుల్లో కలిసిపోయి ఉండొచ్చు

వైకుంఠపాళిలా నరకానికి తోసివేసే పెద్ద పాము కోరల్లో చిక్కుకున్నాను ఎలా తప్పించుకుంటాను నిజానికి తప్పించుకోవాలనే తపన కూడా లేదు

నీ విజయానికి మనస్ఫూర్తిగా అభినందిస్తూ, నువ్వింకా ముందుకు వెళ్ళాలని ఆశిస్తూ సెలవు తీసుకుంటున్న,

మిత్రుడు — నీ

రాఘవ ★